

[Robert Pedersen.]

sending, hvilket især i de tyndt befolkede områder vil blive en overmåde kostbar affære. Da der i løbet af nogle år sikkert vil være tekniske muligheder for bredbåndskabelnet, der integrerer kabel-tv med andre teletjenester såsom telefon, billedtelefon m. m., bør vi nok overveje dette spørgsmål meget grundigt, før vi træffer en beslutning.

Vedrørende Danmarks radios forhold til regering og folketing vil jeg gerne spørge ministeren, om han er indstillet på at imødekomme det såkaldte Hvidt-udvalgs forslag om, at der på et meget centralt område, det bevillingsmæssige, ikke med den nye lov skabes grundlag for tvister mellem 2 ministerier. Den økonomiske kompetence for radio og tv må lægges helt fast. Danmarks radio skal ikke være nogen statsinstitution i egentlig forstand, men en servicevirksomhed, hvorom der til stadighed bør være en vågen folkelig interesse. Jeg så dog gerne, at det høje ting hvert år fik plads til en principdebat om disse vigtige medier, og jeg hører meget gerne om kulturministerens syn på dette.

Styrelsesordningen: interessen for og eventuelt irritationen over radio og tv munder desværre ofte ud i et ønske om at forandre styrelsesformen. Men i en tid, hvor medansvar, nærdemokrati og varetagelse af forbrugernes berettigede interesser står højt på de politiske spisesedler, ville det være ude af pagt med tidens ånd enten at fjerne eller eventuelt drastisk reducere radorådets beføjelser.

Om medlemmernes antal er vi rede til forhandling, ligesom vi står imødekommende over for tidligere kulturminister K. Helveg Petersens tanke om at oprette et repræsentantskab, hvor de enkeltes egne interesser kunne komme til orde. Vi tror imidlertid på rigtigheden af, at der bør sidde politikere fra de 5 folketingspartier i rådet. Desuden skal der sidde en tillidsmand fra medarbejderne ved Danmarks radio, således som der gør i andre godt ledede foretagender. Endelig må der være en eller anden form for forbrugerrepræsentation, og hvem er vel så i denne sammenhæng mere repræsentative end lytterforeningerne?

Alene af denne grund mener jeg, at hr. K. Helveg Petersens oprindelig foreslåede råd med kun 7-9 medlemmer vil være for

lille, og hvis ansvaret mellem rådet og et eventuelt repræsentantskab skulle fordeles, ville jeg frygte det, som Kumbel udtrykker så godt med ordene:

„Når to skal dele et ansvar, bliver der højst én procent til hver.“

Men som sagt: vi er lydhøre over for et eventuelt konsultativt repræsentantskab.

Der er et andet problem i forbindelse med rådirådets virke, som jeg gerne vil spørge ministeren om. Er der med dette råd tænkt på en slags medledelse, et principorgan, der solidarisk påtager sig medansvar for de store linjer? Dette får lovens tekst mig nærmest til at tro. Men når jeg så en gang imellem læser enkelte medlemmers udtalelser, kan jeg opfatte rådet som en politisk kontrolkomité, der går i detaljer, og hvor enkeltmedlemmer optræder eksekutivt og individuelt uden den respekt for fællesskabets love, der ellers præger andre organer, som man kunne sammenligne Danmarks radio med. Jeg tænker her bl. a. på det kgl. teaters tilsynsråd. Jeg tror, at et svar fra ministeren vil være med til at rense luften i så henseende.

Teoretisk har jeg sympati for intentionerne om at få det lokale selvstyre med ind i billedet, men jeg nærer svære tvivl om den praktiske gennemførlighed af denne ministerens tanke.

Om økonomien er der delte meninger i den socialdemokratiske gruppe. Selv føler jeg, at en overgang til skattefinansiering netop vil understøtte det statslige moment i dette offentlige serviceorgan, hvis relativt store frihed ministeren selv gerne vil bevare. Licensordningen giver mindre grundlag for pression fra finansudvalg og budgetminister, ligesom ikke-licenshavere via en skattefinansiering vil få det irritationsmoment at være med til at betale for ydelser, som de ikke modtager. Da skattebyrden jo efterhånden er blevet meget tyngende for alle grupper, finder jeg, at kopskatargumentet har meget lidt vægt i denne sammenhæng.

Selv om det af mange grunde var ønskeligt med et tv-2, vil jeg gerne vise det medansvar og den solidaritet over for økonomi- og budgetministerens sparebestræbelser, at jeg ikke vil foreslå en investering af en størrelse på mellem en halv og en hel milliard kroner, før der er bedre hold i dette lands økonomi. Derimod så jeg meget gerne, at